

(א) השתח משמע דבטל
ויעל גבי תלתי קאמ' ר'מ
הא דדריכו למנות קאמ' ר'ל
הא דדריכו להא דרביה. תוס'
יטעם (ג) תוס' דמלתין
פ"א ועדיות פ"ב,
תוס' עדיות פ"ב,
(ד) לקמן י: (ה) ש"רובין
לה: (ו) טס, (ז) תוספתא
פ"א, ח' לעיל י: שבת טז.
(ט) כריתות יג: וזכום יח.
(י) סופרים פ"ח קוף
מכאן ד, ד: כ"ס: מילתא
ימירא, ח' פ"א טז אה
הקן רש"ל ח' דף י:.
(מ) לעיל ב: (נ) ח' לעיל ב:.

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי כגון
שלקחה סתם. ע"י
דף יד ע"א תוס' ד"ה
בהמה לר"י:

מוסף תוספות

א. שבין ראשון לשני.
 מר"פ. ב. וצריך לעשות
 מעשה בין השמשות
 ולאכול בה. מוס' ה"ה"ט
 סוכה מו: ד"ה סוכה דלי.
 ג. לענין אפרוחים,
 דבעודה במעי אמה אינה
 ראויה לגדל אפרוח עד
 שתצא לחוץ, וא"כ איכא
 הכנה מר"פ.

מוסף רע"י

[illegible]

רואין און קאלן פון פרודוס. אס אין כאן מאה פומין של היתר שיהא
 זיין פון דער העלות פון האיסור באחד ומאה רואין קאלן ליטורות של כל
 ההפומין פרודוס מעל הפומין ומעורבות בשל שוליים ומתנאלו כולם
 להעלות את ליטורא שעל הפה
 אומר⁶ רואין את העס
 והתחתנות מעלות אומר אס יש שם מא
 הפומין אסורין והשש אומר ר' אליעזר אור
 פומין יעלו ואם לאו ה מותרין ר' יהושע אומר
 מאות פומין לא יעלו פומין ר' יהושע אומר כו'
 יודע באיזה עגול דרס הכל היינו פלוגתייהו
 קאמר ידרסה בעגול עגול דרסה אי לצפ
 הכל יעלו רב אשי טוב ספק חול הוי רב
 דבר שיש לו מתירין תניא אחרים אומר
 ביצה תאכל היא ואמא בתרנגולת העומדת
 ואמא שריא אלא בה ביצים היא ואמא אגב
 אמה היכי דמי סתם נשחטה הובררד

נשחטו הובררה דל
 מרי אמר גוזמא קתני
 משום רבי אליעזר ב
 ואפרוח וקליפתו מאי
 ממש קליפה בת אס
 בקליפתו עד כאן
 דרבי אליעזר בן יעקב
 לאויר העולם לא פק
 ואמה גוזמא אתמר
 יוחנן אמר גולדה ב
 והאמר רב הלכה כא
 הן אלא הכא בהכנר
 לית ליה הכנה דרב
 בשבת ר' יהודה אומ
 תאכל וב"ה אומרים
 הנך ביצים מיו"ט ל
 וניכלינהו למחר א"ל
 לא קא שרי אלא לגוב
 בשבת ואחת ביצה ש
 ולא לסמוך בה כרע
 דאתא לקמיה דרב פ
 א"ל מהו למכלינהו
 אמורא עלויה מיומא

אחאס היא. הרי הן כיום אחד ארוך: **ארבעה** וקנים **אליבא דר'** **אליע** ליום א' למורה ולשני למערב: **הכנה דרבה**. **דאמר** הנה בדי שמים **הכתוב: עדיין הוא מחלוקס**. ג"ס וז"ה בזה כשם שנחלקו לבו ב' ללאכלן למחר בשבת: **לאטוויינאו**. ללחמן האידנא. מי אסירי בטלטול **דקיימא** לן רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן מיהו בטלטול האידנא אסירי **קודם** לשבת אבל ציומיה לא ואפילו בטלטול: **והסניא**. סייעמא: ה' **דררשה לרביס: מיומא טבא** לחציה. כלומר משעשה היום יום ט' **מורי דררשה** שלו **דאמרינן** כצרימות^ט ושכור אסור להורות דכח

שדרבו למנות. שמוחה. שנינו. ולא בטל, הלכך חסוכות ועיגולס א"ע^א שדרך למנות הואיל (ססס). כל שדרבו למנות. אפילו למקיס, שנינו. ולא בטל (ססס). כל דבר שבמנין. כל

[illegible]

נִימָא קסבר רב קדושה אחת הן. תימא לימא דקסבר שמי קדושות
הן אלא הטעם הוי מגו דלתקנאזי לצינ השמשות» דשמא
יוס שבת הוא לתקנאזי לכויל יומא דיוס שמי וי"ל דלא אמרינן מנו
משום יוס שהוא לשעבר דדוקא להבא אמרינן הכי כגון צין השמשות
דתחילת יוס טוב או צין השמשות
דשבת שמא שבת הוא ותימא דהא
בסוכה (דף י) אמרינן נוי סוכה
אסורין עד מוצאי יום טוב האחרון
של חג שהוא יום תשיעי שהוא ספק
יוס שמיני ועל כרחיך טעמא משום
דלתקנאזי צין השמשות דשמא יוס
שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקדא
מחמת מזה שאני כדמפרש טעמא
התם דילמא דמתמיא ליה סעודה
ואכלי בגוה והתם אמרינן אפילו
לשעבר אכל הכא מוקדא דמחמת
אסור לא אמרינן הכי:

אלא בהכנה דרבה קמפלגי.

ותימנה דהא אמרינן (ס' כל
 היכא דמתילדא האידנא מאתמול
 גמרה לה ואס' כן כשחל יום טוב
 לאחר השבת והציגה נולדה בשבת
 היא נגמרת ביום שהוא חול ואס' כן
 מאי הכנה איכא וי"ל דכנה דמס'
 כשנולדה בשבת הרי זו הכנה דמס'
 בשעת לידה שייך הכנה ועוד יש לומר
 דכיון דאס' נולדה ביו"ט הרי זו אסורה
 אס' נאמר כשנולדה בשבת הרי היא
 מותרת בשביל אותה לידה דשבת אס'
 כן הוי שבת מכין ליום טוב:
 רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר
 עדיין היא מחלוקת. ואע"ג
 דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה
 דלא נתקנו צו"כ בדבר זה מ"מ לא
 קשיא מהכא דהא ידידה והא דרביה:
 וסתן

פרייט ⁽⁷⁾ רבנן ערוה
אלא היכא דיצא לאויר העולם אבל היכא דלא יצא
אלא אפרוח וקליפתו גוזמא הכא נמי תאכל היא
שבת ויום טוב רב אמר ה'נולדה בזה אסורה בזה ור'
מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא
בעה זקנים ואליבא דרבי אליעזר ידאמר שתי קדושות
דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן
בתנאי ⁽⁸⁾ נולדה בשבת תאכל ביו"ט כיום טוב תאכל
משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים
א תאכל אושפיזכניה דרב אדא בר אבהו הוו ליה
בת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאטווינהו האידנא
אי דעתך רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן אפילו ר' יוחנן
למחר אבל ביומיה לא והתניא ⁽⁹⁾ אחת ביצה שנולדה
דה ביו"ט אין ממלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי
המטה אושפיזכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא
הווי ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה
חר אמר ליה זיל האידנא ותא למחר ⁽¹⁰⁾ דרב לא מוקי
בבא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה
איכו

בערביצין צפ' בכל מערבצין (דף לא:): **דאמר שתי קדושות הן**, ומעבר צתקא מיום טוב לצבת דסעודת שבת בעיא הזמנה מיום חול מגזרת **אושפיזיונות**, בעל הבית: **מיו"ט לשבת**, היום נולדו והיה רחוק ביום זה לא: **מאי דעסיד**, דפשיטא ק"ל דלמחר מיעילא שרי משום פילו ר' יוחנן לא שרי ללילתה היום אללא לגומעה למחר אם היה יו"ט **לא מוקי אמורא עלויה**, לא היה מעמיד מתורגמן לפניו לדרוש דהיינו לאחר סעודה עד מחר: **משום שבת**, דרב אורי' היה יין ושכר אל תשת (ויקרא י) וכתיב להורות את בני ישראל (שם):

איכו

מכין לשבת, ולא שבת ליו"ט. ר' יהודה משום ר' אליעזר מוקים להו לביה כרב דאסור. ואע"ד, הא רב אדא בר אבהו ורב פפא עבדו כרב.

לא נצטיל האויל וזכרו למוטת כלל (ספ"ט). לירטא קציעות. משקל לירטא של חאטא יבואט של
זוקא? נקט ערלמא לנטיט (זכרס"ט גנ). יאנוני יודע. חס"ה פ' כל זאכר וכלל החסמונות פסי'
אודס פלגי' באל' דר"א ור' היאספ' (ספ"ט) ע"א שו"ר עמוד ק"ד.
שו"ת א"ת ככלל הספק להנפיק עט העיטות לנצטיל, וראו ח"ל של חסמונות החסמונות והעליזות
העליזות. שחז"ל ככלל הספק פ"ח מעלות הספ"ט (ספ"ט). אפרילי של שם שישל מואת פורניל א"ת
והול. ולימיה לאקוריה עיניו, שחז"ל עובדא חסמונות חסמונות ונחמטת וכו' חז"ל. א"ת של
למחר, דכ"ר שמע קרן ק"ו וסכר אל' חסד צבואס וגו' וכן בשעה שחז"ל כל הנדליל והאורות
י"ח.

כב א ב ג מ' פ"ד
מהלכות תרומות
הלכה ו ז:
כג ד מ' פ"ה מהלכות
י"ט הלכה ב ופ"ב
הלכה ו טו"ע א"ח ס'
תק"ג ס' ע"ב וטו"ע
י"ד ס' ע"ב ס' ע"ב א'
כד ה מ' פ"ה שם הלכה
ט סגסג לאזין סה עה
טו"ע א"ח ס' ע"ב
ה וס' תק"ג ס' ע"ב
כה ו מ' פ"ה מהלכות
עריכות הלכה ח סגסג
עשין א' טו"ע א"ח ס'
תק"ג ס' ע"ב ב'

רבינו חננאל

[illegible]

לכל הכלים כאילו הן פרוצות
לד. דכל שדרכו לימנות לא
ידבר שבמנין כלל (שם). לא
דבר קדושה לדבר חול אל